

## POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia "L." działającego na rzecz D. R., D. R.  
przeciwko H. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.  
o zwrot kosztów podróży służbowej,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw  
Publicznych w dniu 13 czerwca 2017 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda D. R.  
od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S.  
z dnia 27 kwietnia 2016 r., sygn. akt VII P (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem z 27 kwietnia 2016 r., VII Pa (...) Sąd Okręgowy w S. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w S. z 10 lipca 2015 r., IX P (...), zasądzający od H. Sp. z o.o. (pozwany) na rzecz D. R. (powód), na rzecz którego działało Stowarzyszenie „L. ” w P., kwotę 35.654,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot 35.547 zł od 1 maja 2012 r. do dnia zapłaty oraz 107,52 zł od dnia 11 maja 2012 r. do dnia zapłaty, w ten sposób, że oddalił powództwo. Ponadto Sąd Okręgowy obciążył powoda kosztami procesu oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.691,08 zł, tytułem zwrotu spełnionego świadczenia.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł powód, zaskarżając go w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance jej oczywistej zasadności, której powód dopatruje się w naruszeniu przez Sąd Okręgowy przepisów art. 18 § 1 i § 2 k.p. oraz art. 77<sup>5</sup> § 4 k.p., a także na potrzebie wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, tj. art. 77<sup>5</sup> § 5 k.p.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania oraz zasądzenie kosztów procesu w postępowaniu kasacyjnym, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania, ponieważ zaskarżony wyrok opiera się na argumentacji potwierdzonej w orzecznictwie Sądu Najwyższego (wyroki z 13 sierpnia 2015 r., II PK 241/14, LEX nr 2026878 oraz z 15 września 2015 r., II PK 248/14, LEX nr 1816556). Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w przywołanych orzeczeniach, określona w umowach o pracę jako „dieta” (bez bliższego sprecyzowania) i wypłacana kierowcom kwota ryczałtu za dzień podróży służbowej w wysokości 40 Euro, może zostać potraktowana – tak jak uczynił to Sąd drugiej instancji w zaskarżonym wyroku - jako obejmująca nie tylko koszty wyżywienia ale także (zryczałtowane) koszty noclegu kierowcy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.